

overdrevne Resultater, men paa dette Punkt, som paa saa mange andre, kunne vi dog naae noget moralisk Gode, og jeg vilde ønske, at den ærede Forslagsstiller i alt Fald kunde faae Noget af det gennemført, som han har tilfigtet. Den ærede Forslagsstiller kom i sin Motivering med et meget stærkt Angreb paa vor Ungdom, hvad Drikkeri angaar. Til dels kan jeg være enig med det ærede Medlem deri, men ogsaa kun tildels. Det er ikke Totalafholdelsesforeningerne alene, der her have bevirket en Indskrænkning, skjøndt de have gjort deres Nytte paa mange Steder. Hvordan det er eller ikke er, saa er det dog saa, at med alt det Sørgelige og Sammenlignelige, som vi se i vort Folk, ogsaa i vor Tid, kunne vi efter mit Kjendskab til Forholdene ikke undlade at blive opmærksomme paa den glædelige Forandring, der er indtraadt paa Landet i den Henseende, at Ungdommen er bleven langt mere afholdende end vi Andre, der ere meget ældre. Det koster jo mangen en Husbond meget at skulle give Brændevin, og siger han: jeg vil give Jer saa og saa mange Kroner i Stedet, saa er det nu blevet mere og mere almindeligt, at den Unge svarer: Ja, det takker jeg for, jeg drikker ellers ikke Brændevin, men jeg vil jo gjerne have det Gratiale, og det er jo ogsaa en Fordel for Husbonden, at det gøres paa den Maade. Jeg er altsaa kun tildels enig i denne Kritik over Ungdommen. Thi der er blandt Ungdommen i Landet i stærk Fremvæxt en Vdruelighed, som har sin Grund baade i religiøse Bevægelser og i Andet. Vi vide jo nok, at der er Egne paa Landet, hvor de have den flenme Uffik at gaa „til Gaades“, at gaa paa Gaben nemlig om Søndag Aften, men for Resten ogsaa enhver anden Aften i Ugen, og der er det en stor Ulykke med disse Udsalg, hvor de unge Mennesker faae fat i bagerst Al. Det er en stor Ulykke, ikke blot fordi de drikke over Maade, men ogsaa fordi de blive af med den Smule Skillingen, de have. Der viser det sig netop, at de komme galt afsted derved, at der gives Anledning. Jeg skal nu sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Trø (Brockenhuus-Schack), som talte om Politiet. Det var egentlig det, der gav mig Anledning til at begjære Ordet ikke just for at angribe det ærede Medlem, men fordi jeg vilde sige, at det hjælper ikke det Fjerneste i den Henseende, at vi faae mere Politi.

Det ærede Medlem brugte dette lille Lovforslag til at komme med en Ubefaling for Politiet i Almindelighed, men jeg vil dog sige det ærede Medlem, at jeg er fra en Egn, som formodentlig af den høie Regjering er bleven anset for særlig rebelt, thi vi have der havt Guds Betsignelse af disse Iysehlaa Gendarmere, men uagtet vi have været saa velsignede dermed, har jeg ikke mærket det Fjerneste til, at det har hjulpet til at hæmme Drikkeriet (Kjær: De drikke sig selv fulde). — Na! det er ogsaa Mennesker. Jeg tror imidlertid, at de, der ere kjendte paa den Egn, ville have gjort den samme Erfaring som jeg, at Gendarmene have ikke hjulpet til at hæmme Drikkeriet. Men det var ikke saa meget det, jeg vilde sige, da jeg veed, at det af andre Medlemmer vilde blive opfattet som en politisk Udtalelse fra min Side; det vides jo, at jeg ikke er nogen Ven af Gendarmene. Men selv det Landpoliti, vi have, er virkelig uhyre flet, hvad det angaar at se efter disse urigtige og ulovlige Brændevinsudsalg. Det er i alt Fald min Erfaring fra den Egn, jeg er fra. Det er jo almindelig bekjendt, at enhver Høker paa Landet har Brændevinsudsalg, men der gøres ikke det Fjerneste fra Politiets Side, saa jeg tror for mit personlige Bedkommende, at det der har ikke hjulpet os det Mindste, hverken at vi have Gendarmere i Mængde eller at vi have Politi. Hvorledes kan saa det ærede Medlem ville bilde os ind, at naar vi fik mere Politi, kunde det hjælpe os til at faae det ulovlige Brændevinsalg stoppet, naar vi have Erfaring for det Modsatte? Det ærede Medlem jagde en anden Ting, hvorom jeg gjerne vilde udbede mig en Oplysning af ham. Vi ere jo i Grunden enige om det, at ville hæmme Drikkeriet og bidrage Bort til ved fornuftige Lovbestemmelser at fremme det moraliske Gode, som ligger i, at Drikkeriet hæmmes. Men det ærede Medlem mente, at dette Forslag er ikke Veien dertil, men at Veien er en Skat paa Brændevin. Det var der, at Lampen brændte. Jeg sad opmærksom og hørte paa det ærede Medlem, idet jeg tænkte, at vi fik vel nærmere betegnet, hvad det skulde sige, og vi fik da ogsaa en Henvisning til det Lovforslag, som Finantsministeren en Gang er kommen med her. Men er det virkelig det ærede Medlems Mening